

[Arbejds- og Socialministeren.]

til Bunds, thi et Fag kan godt være kriseram og alligevel have relativt gunstige Arbejdsløshedstal, nemlig paa Grund af en gennemført Arbejdsfordeling. Ogsaa her synes der al Grund til at hjælpe dem, der er udenfor, og Regeringen er da ogsaa af den Opfattelse, at man maa medtage saadanne Kasser, der vilde have opfyldt de angivne Betingelser vedrørende Ledighedsprocenten, hvis ikke en Arbejdsfordeling havde bevirket, at der var fastholdt Medlemmer i Beskæftigelse paa nedsat Arbejdstid. Om en Kasse herefter kommer til at yde sine Medlemmer ekstraordinær Fortsættelseshjælp, afhænger altsaa af Fagets Arbejdsløshed og eventuelt af Arbejdsfordelingen, og i den Tabel, der er optrykt som Bilag til Lovforslaget, vil man se, hvordan Billedet tegner sig ud fra de Tal, der forelaa den 13. Juni.

Der er imidlertid et tredje Omraade, hvor det i høj Grad er paakrævet, at der ydes ekstraordinær Fortsættelseshjælp. Det drejer sig om to Brancher inden for Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse. Denne Kasse har nu saadanne Beskæftigelsesforhold, at den ikke som Helhed opfylder Betingelserne for at yde Hjælp, men dens Afdelinger for Droskechauffører og Havnearbejdere er ganske særligt ramt af Krisen. For Droskechaufførerne skyldes det Benzinrestriktionerne, og Havnearbejdernes er ramt af, at Tilførslerne svigter, saaledes at der er sket en betydelig Formindskelse af Beskæftigelsen i Havnene. Her foreslaas det, at Ministeren efter Indstilling fra Arbejdsnævnet og efter Samraad med Arbejdsdirektøren skal kunne give Tilladelse til at yde ekstraordinær Fortsættelseshjælp. Det maa dog være en Forudsætning, at Kassen som Helhed alligevel stadig har en saa betydelig Arbejdsløshed, at der ikke er større Mulighed for at overføre Arbejds-kraft fra de nævnte to Afdelinger til andre Arbejdsomraader.

Om Udgifterne ved Lovforslaget — det bliver formodentlig ca. 2,5 Mill. Kr. — er det foreslaaet, at de afholdes af Statskassen med sædvanlig Refusion fra Kommunerne. Arbejdsløshedsfonden vil ikke være i Stand til paa sædvanlig Maade at refundere Halvdelen af Fortsættelseshjælpen, og det var heller ikke rimeligt at paalægge Fortsættelseskasserne denne upaaregnede Merudgift.

Idet jeg i øvrigt skal henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget, skal jeg anbefale det til hurtigt og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 47 af 12. April 1889 om Brandforsikringsforeninger for Landbygninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1985).

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Harald Petersen): Jeg har herved den Ære for det høje Ting at anbefale Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 47 af 12. April 1889 om Brandforsikringsforeninger for Landbygninger i den Skikkelse, hvori dette Forslag i Dag er vedtaget i Landstinget.

Dette Lovforslag har længe været under Overvejelse i Justitsministeriet. Det gaar ud paa dels at søge gennemført en Forhøjelse af den Mindsteforsikringssum, der skal foreligge, forinden en Bygningsbrandforsikringsforening kan anerkendes i Henshold til Loven af 12. April 1889, dels at der for en saadan Anerkendelse stilles Krav om en kontant indbetalt Garantikapital.

Med Hensyn til det første Punkt — Forhøjelsen af Mindsteforsikringssummen — bemærkes, at det efter den nugældende Regel i § 1 Litra 1 i Loven af 1889 kræves, at der, forinden en Brandforsikringsforening for Landbygninger godkendes, skal være anmeldt Værdier af tilsammen 20 Mill. Kr. til Optagelse med eventuel Forpligtelse til at tegne Brandforsikring i Foreningen.

Allerede under Forhandlingerne om Loven af 1889 blev det understreget, at 20 Mill. Kr. var et lille Beløb for en Bygningsbrandforsikringsforening. Udviklingen har imidlertid medført, at Beløbet er blevet alt for lille. Paa den ene Side er Byggepriser m. m. steget saaledes, at der for at naa op paa de 20 Mill. Kr. nu kræves et langt mindre Antal Ejendomme, Risikoenheder, end i 1889, og paa den anden Side vil en Forening med en Forsikringssum af 20 Mill. Kr. have en langt lavere Indtægt